

W Krakowie nie będzie zakazu palenia węglem

O TYM SIĘ MÓWI. Prezydent miasta i marszałek województwa piszą do siebie listy, a małopolski sejmik podejmuje rezolucję. Nic jednak z tego nie wynika.

GRZEGORZ SKOWRON

grzegorz.skowron@dziennik.krakow.pl

Na biurku wicemarszałka województwa małopolskiego Wojciecha Kozaka wcale nie leży projekt uchwały w sprawie wprowadzenia w Krakowie zakazu palenia węglem. Jest za to odpowiedź na list prezydenta Krakowa, który zwrócił się do władz regionalnych o wprowadzenie takiego zakazu.

Dla walczących o czyste powietrze w Krakowie nie mamy dobrych informacji – zakaz stopnia węgla w przydomowych piecach nie zostanie wprowadzony. – *Jestem gotowy przedstawić projekt uchwały w sprawie określenia, jakiego rodzaju paliwa można stosować do ogrzewania w Krakowie, ale wcześniej prezydent miasta musi zagwarantować*

pieniądze na rekompensaty dla osób, którym po zmianie sposobu ogrzewania wzrosną wydatki na ciepło – tłumaczy wicemarszałek Wojciech Kozak.

Pismo z zadaniami pokazania źródeł finansowania takich rekompensat gotowe jest do podpisu i być może już dziś zostanie wysłane do magistratu.

Wicemarszałek nie ukrywa, iż nie wierzy, by miasto miało pieniądze na takie rekompensaty. Te przyopuszczenia wynikają nie tylko z tego, że do tej pory nie było o tym mowy.

– *W ubiegłym tygodniu na wniosek miasta Krakowa wysłaliśmy z listy przynależnych uniwnych dotacji projekt wyposażenia w solary placówek oświatowych w Krakowie. Miasto nie miało pieniędzy na wkład własny do tej inwestycji* – mówi Stanisław Sorys, członek Zarządu Województwa Małopolskiego.

Teoretycznie zakaz stosowania węgla do celów grzewczych w indywidualnych gospodarstwach domowych może być wprowadzony jeszcze w tym roku. Wszystko wskazuje na to,

że jeszcze przez długie lata nikt nie podejmie tak kontrowersyjnej decyzji, a politycy będą zrzucac odpowiedzialność za jej brak na innych polityków.

Podczas wczorajszej sesji sejmiku widać było wyraźnie, że część radnych odpuściła sobie odpowiedzialność za trudne decyzje zrzucając ją na rząd, bo to on może tak kształtować politykę cenową, żeby zachęcać ludzi do korzystania z bardziej ekologicznych źródeł ogrzewania niż węgiel.

Kontrowersje dobiegają do samorządów o podjęcie działań służących ograniczeniu smogu, ale po gorącej dyskusji i długiej przerwie na zastanowienie rezolucja w sprawie poprawy powietrza została przyjęta. Wprawdzie wielu radnych przyznawało, że sama rezolucja niczego nie zmienia, ale z drugiej strony tak wielkiego problemu jak zanieczyszczenie powietrza nie

można przemilczeć, a rezolucja to impuls do dyskusji.

Obawiam się, że alarmy dotyczące coraz bardziej zanieczyszczonego i coraz bardziej szkodliwego powietrza nie przyniosą efektu w postaci radnychych rozwiązań. A to dlatego, że nie ma jeszcze takich badań, które pokazywałyby, że smog zabija. Na razie tylko szkodzi, zmniejsza wagę narodków i ich iloraz inteligencji. A to za mało, by politycy znaleźli pieniądze na rzeczywistą walkę ze smogiem.

A ja mam radykalny pomysł. Wzorem fotoradarów na drogach można by wprowadzić fotoradarów na wszystkich komunikacji na wszystkich komunikacjach. I karać każdego za przekroczenie norm zanieczyszczenia powietrza. I wtedy prezydent miasta, a także marszałek województwa mogliby tłumaczyć, że nie chodzi im wcale o ładanie dziur w budżetach, i jak bardzo będą szczęśliwi, gdy nikt nie zapłaci ani złotówki za emisję zanieczyszczeń.

STOP
SMOG

JOLANTA ANTECKA

O paniach, panach i miejscach
E-MAIL: KRAKOW@DZIENNIK.KRAKOW.PL

No to zatańczmy...

nie da się ukryć: byliśmy pokoleniem tańczącym. Jakże tam byliśmy? Jesteśmy i będziemy, póki nogi służą. O metrykę mniejsza.

Każdy tydzień należało podsumować tańcem; najczęściej w klubie studentów, rzadziej na większych tanecznych imprezach, okazjonalnie na balach. Tanczona aktywność słabła znacznie w Adwencie i w Wielkim Poście. Czas był programowo świeckie, życie mekonicznie; inaczej niż teraz.

Adwent był bardziej wyrozumiały; tańczyło się na andrzejkach, a zaraz po andrzejkach Akademia Górniczo-Hutnicza ogarniała barbońkowe szaleństwo zagarniające także kolegów z innych uczelni.

Co tańczyliśmy my, studenci w latach 60.? Na początek moich studiów był

„Petite fleur” – przeboj moci jak ulepek, ale wciąż lubiana. „Diana” Paula Anki i – oczywiście – boski Elvis, zaraz też nadszła Beatles. Bodaż pierwszy przedmiotem, jakim wkroczyli w życie studentki Krakowa, było „Ye, ye, ye”, zdobyte przez Romka Danaka, szefa studenckiego radiowego Alma Radio, i odzwierciedlone na tańcach w klubie Zaczek. Z biegiem czasu repertuar poszerzał się o nowe wykonawców, nowe rytmy, nowe przeboje. Przybył „Speedy Gonzales” i inni.

Student bawili się głównie w klubach. Prywatki były, ale nie dla nas, dumnych ze studenckiej dorosłości. Podobno prywatki jeszcze są, ale po transformacji nazywają się „domówki”. Czy na czymś takim w ogóle da się tańczyć?